USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Michal Mazanec a soudci JUDr. Marie Žišková, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Pavel Pavlík, JUDr. Karel Podolka a JUDr. Petr Příhoda, o návrhu Českého telekomunikačního úřadu na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi Českým telekomunikačním úřadem a Obvodním soudem pro Prahu 8, za účasti žalobce E. P., spol. s r. o., a žalovaného P. T., podnikajícího pod obchodní firmou P. T. – T. G., ve věci žaloby o zaplacení částky 7078 Kč s příslušenstvím, vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn. 26 C 153/2003,

takto:

I. Příslušný vydat rozhodnutí ve věci, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn. 26 C 153/2003, o zaplacení rozdílu mezi plnou cenou a zvýhodněnou kupní cenou mobilního telefonu, je soud.

II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 29. května 2003, čj. 26 C 153/2003-12, a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. července 2003, čj. 35 Co 216/2003-19, se zrušují.

Odůvodnění:

Podáním doručeným dne 27. 1. 2004 zvláštnímu senátu, zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, se obrátil Český telekomunikační úřad na tento soud s návrhem na rozhodnutí sporu o pravomoc (kompetenčního sporu), který vznikl mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 8 ve věci tohoto soudu, u něhož napadla žaloba žalobce E. P., spol. s r. o., proti žalovanému P. T., o částku 7078 Kč s příslušenstvím.

Žalobním návrhem ze dne 22. 5. 2003 se žalobce domáhal vydání rozhodnutí, jímž by soud žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci částku 7078 Kč a náklady řízení. Uvedl, že s žalovaným uzavřel smlouvu o poskytování služeb veřejné radiotelefonní sítě na tel. č., kde se žalovaný zavázal, že nebude-li využívat služeb žalobce po dobu sjednanou v dodatku ke smlouvě, bude povinen uhradit žalobci rozdíl mezi plnou a zvýhodněnou kupní cenou. Protože žalovaný tuto povinnost porušil, vyúčtoval mu žalobce „doplatek za dotovaný telefon“ v souhrnné výši 7078 Kč. Žalovaný však tuto částku neuhradil.

Obvodní soud pro Prahu 8 usnesením ze dne 29. 5. 2003, čj. 26 C 153/2003-12, řízení o žalobě zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. V odůvodnění uvedl, že „podle § 95 bod 8 písm. d) zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích, rozhoduje v oblasti telekomunikačních služeb spory o povinnosti účastníka k finančnímu plnění vyplývající ze smlouvy mezi provozovatelem veřejné telekomunikační sítě a účastníkem o poskytování telekomunikačních služeb Český telekomunikační úřad“.

Z tohoto důvodu v projednávané věci není dána pravomoc soudu, nýbrž Českého telekomunikačního úřadu.

Žalobce se proti usnesení o zastavení řízení odvolal k Městskému soudu v Praze, který usnesením ze dne 9. 7. 2003, čj. 35 Co 216/2003-19, usnesení soudu prvního stupně potvrdil.

V návrhu na řešení kompetenčního sporu správní úřad poukázal na to, že ze spisu bylo zjištěno, že žalobcem požadovaná částka 7078 Kč představuje „doplatek mezi plnou a zvýhodněnou kupní cenou mobilního telefonu". Správní úřad se dovolává dosavadní rozhodovací praxe Vrchního soudu v Praze (např. rozsudku ze dne 28. 2. 2001, sp. zn. 6 A 317/2000) a dovozuje, že jde „...o soukromoprávní vztah mezi žalobcem a žalovaným a nikoli o telekomunikační službu podle ustanovení § 2 odst. 5 zákona o telekomunikacích. Rozhodování v této věci tudíž není svěřeno Českému telekomunikačnímu úřadu, ale je zde založena pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.)".

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Je třeba předeslat, že obecné otázky řízení o kompetenčních sporech, formy rozhodování, stanovení okruhu účastníků atd. jsou nyní upraveny zákonem č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

S účinností od 1. 7. 2000 byl – jako správní úřad pro výkon státní správy včetně regulace ve věcech telekomunikací – zřízen Český telekomunikační úřad. Podle ustanovení § 95 bod 8 písm. d) zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 274/2001 a zákona č. 205/2002, účinném ke dni podání žaloby, tj. ke dni 11. 9. 2002 (dále též jen „zákon o telekomunikacích"), rozhoduje Český telekomunikační úřad v oblasti telekomunikačních služeb mj. spory o povinnosti účastníka k finančnímu plnění vyplývající ze smlouvy mezi provozovatelem veřejné telekomunikační sítě a účastníkem o poskytování telekomunikačních služeb. Telekomunikační službou se podle § 2 odst. 7 zákona o telekomunikacích rozumí služba, jejíž poskytování spočívá zcela nebo zčásti v přepravě nebo směrování informací telekomunikačními sítěmi třetím osobám.

Předmětem řízení v této věci je však doplatek kupní ceny za mobilní telefon. Na tento doplatek vznikl podle žalobního tvrzení žalobci nárok v důsledku porušení podmínek kupní smlouvy žalovaným. Při pouhém prodeji movité věci nicméně nejde o poskytování telekomunikační služby ve smyslu § 2 odst. 7 zákona o telekomunikacích, nýbrž o běžný soukromoprávní vztah z kupní smlouvy. Rozhodování o těchto věcech zákon o telekomunikacích nesvěřuje Českému telekomunikačnímu úřadu; z kompetence soudů se proto tyto věci nevymykají (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Proto zvláštní senát vyslovil, že rozhodnout o věci je v soudní pravomoci.

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8, které výroku, jímž byla kompetence určena, odporuje.

Zvláštní senát musel ovšem zrušit i usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo usnesení obvodního soudu o zastavení řízení potvrzeno. Právě citované ustanovení zákona č. 131/2002 Sb. pamatuje pouze na situace, v nichž na té straně kompetenčního sporu, která popírá svou pravomoc, existuje pouze jedno rozhodnutí. V projednávané věci však proti rozhodnutí, kterým obvodní soud popřel svou pravomoc, bylo podáno odvolání, o kterém Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl tak, že napadené rozhodnutí potvrdil. Městský soud v Praze přitom není stranou kompetenčního sporu, neboť mu nepřísluší rozhodovat v prvém stupni o nároku žalobce vůči žalované a nebyl tedy tím soudem, který popřel svou pravomoc ve věci rozhodovat, ale „jen“ soudem, který k podanému opravnému prostředku stvrdil správnost rozhodnutí soudu prvního stupně odmítající jeho pravomoc. V občanském soudním řízení jsou soudy příslušnými k řízení v prvním stupni soudy okresní, resp. obvodní (§ 9 odst. 1 o. s. ř.). Krajským soudům, resp. Městskému soudu v Praze, pak zákon svěřuje pravomoc rozhodovat o odvoláních proti rozhodnutím okresních (resp. obvodních) soudů (§ 10 odst. 1 o. s. ř.).

Jelikož Městský soud v Praze není v této věci stranou kompetenčního sporu, ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. na jeho rozhodnutí přímo nedopadá. Obvodní soud pro Prahu 8 je však rozhodnutím Městského soudu v Praze vázán a další existence tohoto rozhodnutí by mu tak bránila se věcí zabývat i přes rozhodnutí zvláštního senátu, jímž byla vyslovena jeho pravomoc a jímž bylo zrušeno jeho vlastní rozhodnutí. Proto zvláštní senát současně s rozhodnutím obvodního soudu zrušil i rozhodnutí Městského soudu v Praze, jímž bylo rozhodnutí soudu I. stupně potvrzeno (§ 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. *per analogiam*).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. května 2004

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu